

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Articuli, de quibus egerunt visitatores in regione
Saxoniae**

Melanchthon, Philipp

[Wittenberg], 1527

De poenitentia

[urn:nbn:de:bsz:31-93298](#)

in aurem ipsum uerbum currit ut mo-
neat, sic Sacramentum currit in oculos,
ut moneat nos promissionum diuinarum,
& excitet ad credendum. Porro
promissio adnexa huic Sacramento haec
est, Corpus domini traditum esse pro
nobis. Item, Hic est calix noui Testa-
menti, id est, nouae promissionis, scilicet
promissæ gratiæ, & omnium bonorum
spiritualium.

DE POENITENTIA.

Iam dixi poenitentiā non esse distinc-
tum Sacramentum ab alijs, sed signifi-
cari tum à Baptismo, tum à manduca-
tione corporis domini & sanguinis. Ita
poenitentiā per omnem uitā durare de-
bet, iuxta illud: Si spiritu facta carnis
mortificaueritis, uiuetis.

Partes poenitentiæ sunt contritio, id
est, dolor de admisso peccato, seu uere
perhorrescere iudicium dei, & sentire,
quod sumus rei æternæ mortis. Talis
contritio in alijs frigidior, in alijs uehe-
mentior est. Est igitur orandum, ut deus
efficiat uerissimam, sicut & propheta Hie-
remias

remias dicit: Postquam ostendisti mihi,
percussi foemur meū. Semper autem ho-
mīnes ad contritionē adhortandī sunt.
Hæc ipsa contritio uocatur mortificatio
ueteris hominis, uocatur etiam cognitio
peccati, eamq; deus immittit.

Secunda Pœnitentia pars est confes-
sio, quū Deo confitemur peccata, id est,
fatemur nos iure puniri. Et tamen roga-
mus ueniam, iuxta Psal. 31. Dixi, confite-
bor aduersus me iniustitiam, & tu remi-
sistī iniūtitatem peccati mei. Est & alia
confessio, quæ fit sacerdoti, in hac nō est
exigenda scrupulosa enarratio omnium
deitorum, est enim impossibile iuxta il-
lud Psal. Delicta quis intelligit? Sed ta-
men ad Eucharistiam nemo admitten-
dusest, nisi antea exploratus. Interrogari
autem debent, non tantum quid de Eu-
charistia sentiant, sed etiam, an doleant
se peccasse, quod credat se cōsequi posse
remissionem peccatorum. Postea hor-
tandi sunt, ut proponant, si quo casu ma-
xime anguntur. Est etiam exponendum
eis, quod deus dedit claves ecclesiæ ui-
ce & loco dei, itaq; absolutionis senten-
tiæ

tia credant propter Christum, & quod
Christus audire uelit, sane sperant, iuxta
illud: Vbi duo erunt congregati, &c.

Satisfactio ita docenda est, non esse
aliam satisfactionem, nisi passionem Chri-
sti, & sic moneatur, & augeatur eis con-
tritus, tantopere displicere deo peccatum,
ut nulla creatura pro peccatis satisfacere
potuerit. Sed ipsum solum dei filium fu-
isse mittendum, qui satisfaceret. Necesse
est igitur deum uehementer odiisse pec-
atum, & ualde duros esse eos, qui, qui
uideant filium dei pro nostris peccatis
occidi, non commoueantur, nec cogitent,
quantas poenas daturi sint, quum per-
gunt peccare. Secundo, augeri fides dei
bet, quum audiant tantam esse misericor-
diam, ut Christus ipse suam mortem uo-
luerit pro nobis offerre. Quae potest alia
überior consolatio esse in corde afflito,
quam quum sentiant sibi Christum pec-
cata sustulisse, & suam satisfactionem uelle
respici, non respici nostra aliqua opera.
Conscientia enim horrore iudicij tacta
sentit ea non esse satis ad placandum deum.
Fides autem est certe sentire, quod pro-

pter

pter Christum peccata nobis cōdonata
sunt. Et quod deus iam receptum in grā
tiam uelit regere & defendere.

DE CONIVGIO.

Diligenter etiā inculcari debēt coniugibus, ut cogitent se à deo copulatos esse, & propterea credant illud uitæ genuis placere deo, & deum per omnia fortunaturum esse. Multæ sunt coniugum aduersitates. In his expectent à deo consolationem, & credant deum opitulatum esse. Quandoquidem per ipsum copulati sunt iuxta illud: Quos deus coniunxit, homo non separat. Itē Salomon: Hauriat uoluptatem à domino, quasi dicat, Dominus in aduersis consolabitur coniuges. Sæpe uir, sæpe mulier, sæpe liberi periclitabuntur: aliquando angit eos inopia, aliquando educatio liberorum. In his casibus recurrent ad hanc auctoritatem: A deo copulati estis. Itaq; spere mus & postulemus ab author enostræ societatis auxilium.

Secundo, hortandī sunt coniuges, ut alter alterum toleret, in tanta infirmitate animorum